

Ročník VI.

29. 1. — 11. 2. 2017

ACTIO č. 3 IN BASILICA

Bulletin Farnosti Narodenia Panny Márie vo Vranove n/T-Sever

KRÁĽOVSTVO V BLAHOŠLAVENSTVE O CHUDOBNÝCH (V DUCHU)

„Blahoslavení chudobní v duchu, lebo ich je nebeské kráľovstvo“ (Mt 5, 3).

Ked' Ježiš videl zástupy ľudí, ktorí sa zhromažďovali okolo neho privábení nádejou na lepší život, odchádza na vrch; tam sa okolo neho zhromažďujú učeníci a tam ich učí, hlása im „reč na vrchu“, reč nad svetom, reč nad ľudskými malichernosťami, reč neobvyklú..., kázeň všetkých kázni!

Ježišov vrch, to je samota a odlúčenie, ale aká významná je tá samota a aké dôležité je to odlúčenie! Odlúčenie od davu ľudí, ale s nimi. V pozadí samoty a odlúčenia Ježiša je človek, a to nie jeden človek, ale celý zástup, možno dokonca celé ľudstvo, všetci ľudia, ktorí žili kedykoľvek a ktorí ešte len budú žiť na tomto svete; ľudia, ktorých zhromažďuje spolu jedna potreba – potreba života, možno života lepšieho, pokojnejšieho, istejšieho. Ale či za touto potrebou netreba vidieť zároveň aj potrebu Boha? Ľudia idú za Ježišom, lebo túžia po Bohu, hoci si to možno neuvedomujú. Týka sa ich otázka, ktorú Ježiš dal tým, ktorí išli za Jánom Krstiteľom: Čo ste prišli vidieť? Človeka? Prišli ste sa najesť chleba dosýta? Iste aj to. Avšak v skutočnosti ste prišli hľadať a nájsť Boha, prameň vášho života, jediný a skutočný.

Na začiatku Ježišovej kázne je človek, taký, ktorý je na tomto svete blahoslavený, ktorý je šťastný, a zároveň ktorý nie je blahoslavený, ktorý nie je šťastný. Ježiš pred svojimi poslucháčmi predkladá pozhľadanie aj prekliatie, ako kedysi Boh cez Jozueho, keď vyprevádzal Izraelitov do Zeme zaslúbennej. Tentokrát miestom blahoslavenstva je taký človek,

ktorý si nenamýšľa, že môže byť blahoslavený, neverí v to, ktorý je presvedčený o svojom nešťastí, dokonca možno o tom, že je prekliaty. Učeníci započúvaní do kázania Ježiša museli zmeniť svoj postoj k človekovi, pozrieť na neho ináč, zmeniť si o ňom mienku – v istom zmysle Ježiš stavia pred nich nutnosť obrátenia.

Ako veľmi potrebujeme dnes vystúpiť na taký vrch a započúvať sa do kázania Ježiša! Ako veľmi potrebujeme pohľad na človeka očami blahoslavenstiev, očami Ježiša, očami Boha! Ako veľmi potrebujeme zmenu spôsobu myslenia a rozprávania o človekovi! Nie prekliaty, ale blahoslavený, šťastný. Si šťastný, lebo... A tu sa udeje opravdivá kontemplácia, opravdivé zbožštenie nás samých, keď začíname na človeka pozeráť ako pozerá Boh a vidieť v človekovi to, čo vidí Boh.

Blahoslavený Pavol – chudobný v duchu, blahoslavení chudobní v duchu, lebo ich je nebeské kráľovstvo.

Prvý paradox. Kráľovstvo patrí chudobným, a to chudobným v duchu! Chudobný Pavol, ktorý ostal v pústej Tebaide, odhaľuje pravdu, že spoliehať sa iba na Boha ukazuje sa ako najnáročnejšie zo všetkých blahoslavenstiev... A možno najťažšie je vidieť v chudobnom v duchu majiteľa nebeského kráľovstva? Možno by bolo ľahšie, keby Ježiš bol povedal iba „blahoslavení chudobní“ a už nedodával „v duchu“. A iste by bolo ešte ľahšie, keby sa ukázalo, že chudobní v duchu sú blahoslavení, lebo „ich je“ kráľovstvo. Zatiaľ sa ukazuje, že kráľovstvo im „patrí“ už teraz, že kráľovstvo a k nemu patriace bohatstvo, to

nie je dôsledok ich zotrvania v chudobe, „vydržania“ chudoby, nejaké definitívne prekonalie, preškrtnutie chudoby. Chudoba v duchu a kráľovstvo idú vo dvojici, nenastupujú po sebe, ako by sme to možno chceli my.

Pre zmiernenie ostrosti tohto blahoslavenstva snažíme sa interpretovať chudobu v duchu ako odpútanie od materiálnych vecí, avšak týmto spôsobom počítame s ich vlastnením, ibaže s istým odstupom. Ako ťažko je človekovi zrieť sa pokúšenia vlastniť! A zatiaľ tu ide o niečo iného. Dokonca nie o vlastníctvo a ne – majetok.

Chudobný v duchu, to je človek veľmi jednoduchý; taký, s ktorým „sa niet o čom rozprávať“, ktorý nemá pripravené vety na všetky témy, ktorý tiež nemá príliš veľa skúseností, nevidel veľa, neveľa vie. To je človek istým spôsobom ťažký a nepohodlný, neprijemný. Istotne by sme si ho nevybrali do vedenia v žiadnej ľudskej spoločnosti, možno pri plánovaní nejakého zaujímavého výletu alebo na púť by prišiel do úvahy, ale až na druhom mieste, ako niekto vedľajší. A práve on je majiteľom Božieho kráľovstva

Ježiš v tomto blahoslavenstve hovorí takto: Ak sa chceš dostať bližšie k Božiemu kráľovstvu, spriateľ sa s chudobným v duchu; tam nájdeš kráľovstvo; vyhľadaj chudobného v duchu a nájdeš kráľovstvo nebeské. A Ježiš vlastne hovorí: Povedz chudobnému v duchu, že je blahoslavený, lebo je majiteľom Božieho kráľovstva, a takto sa k nemu začni správať.

Ježiš iste nikoho nechcel zaskočiť ani provokovať. To nie je provokácia Majstra z Nazareta. To je pravda o tomto svete, ale predovšetkým pravda o Bohu – takým ľuďom dal svoje kráľovstvo.

Ježiš odhaľuje pravdu o kríži človeka – o veľmi bolestnom; o kríži vrozenom. Človek nemá na výber, či bude chudobným v duchu alebo nebude – jednoducho takým je. Chudobný v duchu trpí, neraz trpí úplne sám, nepochopený, zavrhnutý, vyškrtnutý, v kútiku, „na zadnom sedadle našich áut“. Ježiš ukazuje na toho človeka ako na nieko-

ho úplne výnimočného, na ktorého pozerá Boh, ktorého miluje Boh vrúcnou láskou.

Pozrime ešte na Máriu, plnú milosti, plnú vyvolenia. Môžeme uvažovať, či sa toto blahoslavenstvo týka aj Márie, či to nie je akési rúhanie voči Matke Boha, Nepoškvrnenej? Mária chudobná v duchu... Samozrejme, áno! Je to Mária krátko pred zmŕtvychvstaním Syna. Matka opustená, osamelá, ktorej vzali najväčší poklad – Jednorodeného Syna, ktorej vytrhli a ranili srdce. Matka Bolesťná, ktorá sa už nemôže ani dotknúť tela svojho syna, lebo ho uložili do hrobu.

Našu meditáciu môže zastaviť pripomenutie udalosti, o ktorej nie je nič v Písme svätom, o ktorej mlčí evanjelium, listy, Skutky apoštolov – stretnutie Márie so zmŕtvychvstalým Synom. To vtedy Mária pochopila, že je požehnaná medzi ženami a že je plná milosti a že blahoslavení sú chudobní v duchu. O tejto udalosti hovorí iba tradícia, aj to jedine v Kostole zmŕtvychvstania v Jeruzaleme, kde je neveľká kaplnka zasvätená tejto udalosti. Spýtajme sa, čo asi vtedy povedal Ježiš svojej Matke?

Tradícia uvádza odpoveď a káže nám ju dokonca vyspievať. Ježiš mal povedať: „Vitaj, Kráľovná Matka!“

Hľa, aké je doplnenie blahoslavenstva chudobných v duchu! Si pripravený prísť k človeku chudobnému v duchu a povedať: „Vitaj, Kráľ..., Kráľovná?“ A Ježišovi ide predsa o niečo takého. On sám takto hovorí ku každému z nás; najprv sa takto obracia k svojej matke.

Blahoslavení chudobní v duchu. Chod' s týmto blahoslavenstvom za človekom chudobným v duchu, zanes mu ho – a nájdeš tam Boha, ktorý na teba čaká a chce prehovoriť k tvojmu srdcu.

Svätý Pavol, chudobný v duchu, oroduj za nás!

Rozjímania k novéne pripravil

o. Piotr Włodyga OSB, biblista z opátstva v Tyńci,

Z poľského originálu preložila J. Melková

Úmysly Apoštolátu modlitby na február 2017

Evanjelizačný: Aby všetci, čo sú skúšaní životom, najmä chudobní, utečenci a tí, o ktorých spoločnosť nestojí, našli v našich spoločenstvách prijatie a útechu.

Úmysel KBS: Aby sme hrozbu fundamentalizmu a extrémizmu premáhali rešpektom, kresťanskou láskou k blížnemu a vzájomným dialógom.

SVÄTÁ MARTINA PANNA A MUČENICA

Úcta k nej je rozšírená od prvých čias slobodnej žijúcej Cirkvi po vydaní dobre známeho Milánskeho ediktu cisára Konštantína Veľkého v roku 313.

Martina sa narodila a zomrela v 3. storočí v Ríme. Otec mal byť významným rímskym konzulom. O matke nemáme žiadne správy. Z legend, ktoré sa o nej zachovali vo veľkom počte, sa dozvedáme, že ako malá osirela. Veľký majetok, ktorý zdedila po rodičoch, sa stal veľmi zaujímavým pre mnohých mužov, ktorí sa ho chceli svadbou s Martinou zmocniť.

Martina však odmietla ich ponuky a majetok rozdala chudobným. Pre mnohých bola vzorom obetavej a šlachetnej

Medailónik svätých

lásky k Bohu a blíznym. Martina svoju vernosť viere spečatila mučeníckou smrťou. Za prenasledovania cisára Severa bola okolo r. 230 sťatá. Pápež Donus (676 – 678) dal nad jej hrobom postaviť rovnomennú baziliku. V časoch plienenia Ríma barbarskými kmeňmi jej hrob upadol do zabudnutia.

Pápež Urban VIII. v r. 1634 oznámil, že boli objavené jej telesné pozostatky a dal nanovo vybudovať kostol zasvätený sv. Lukášovi a sv. Martine. V ikonografii je zobrazená s atribútmi mučeníctva, s mučidlami, levom alebo so sťatou hlavou.

Zdroj: D. Dian, V. Judák: Každý deň so svätými.

Lubica S.

ABY VŠETCI JEDNO BOLI...

Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov v tomto roku je zároveň pripomienkou poltisícročia, keď došlo k rozdeleniu západného kresťanstva. V roku 1517 v októbri Martin Luther, augustiniánsky mních vystúpil so svojimi protiodpustkovými tézami. Osobne som presvedčený, že nepredpokladal, ako to skončí. Výsledkom plánovanej reformácie bol zrod protestantizmu. Dnes, po 500 rokoch, sú tieto udalosti rozdelenia bolestivou spomienkou nielen pre katolíkov, ale aj pre bratov evanjelikov. Bolesť spôsobujú hlavne dôvody, ktoré viedli k rozdeleniu.

Prešlo niekoľko storočí a je nádej, že sa vyplní „aby všetci boli jedno“... Práve pred 50 rokmi (r. 1967) začal oficiálny dialóg medzi Svetovou luteránskou federáciou a katolíckou cirkvou. Pri zmienke o zblížovaní je potrebné pripomenúť návštevu Svätého Otca Františka vo švédskom Lunde 31. októbra 2016, na začiatku tzv. Lutherovho roka (vyhlásený v evanjelickom svete). Za posledných 50 rokov sa na ceste k zblížovaniu urobilo pár správnych, úspešných krokov, napríklad vzájomné uznanie sviatosti krstu.

Riešenie niektorých teologických problémov je naozaj problematické. Tu nás spoločne čaká ešte dlhá cesta. No hľadáme tam a to, čo nás spája. Napríklad Matka Pána Ježiša Panna Mária. Jej pokora, láska, služba, vernosť... Pri stretnutí evanjelikov a katolíkov to nemusí byť hneď modlitba k Panne Márii. V evanjelickom prostredí sa totiž modlitby k svätcom nepraktizujú. No spoločné rozjímanie Písma podľa Máriinho vzoru môže byť jednou z možností porozumenia na spoločnej ceste (i keď Mária hneď Ježišovým slovám alebo

Božej vôli nerozumela), „ale Mária zachovávala všetky slová v svojom srdci a rozmyšľala o nich.“ Neponáhľajme sa, ale kráčajme postupne ako Ježišova Matka. Tá tiež všetkému najprv nerozumela, no nakoniec došla tam, kde sa málo kto odvážil. Nešla tam sama, išla s Jánom a spolu stáli pod krížom.

Toto je cesta, po ktorej by sme mali kráčať s Máriou a s Jánom ku krížu. Po tejto ceste by sme mali kráčať spolu všetci, ktorí sme uverili v Trojediného Boha. Toto môžeme robiť kdekoľvek a kedykoľvek.

Chcel by som pripomenúť symbolické stavanie múrov, ktoré rozdeľujú kresťanov. Sú to veľké pokušenia. Aj preto sa v nedeľu 22. januára na ekumenickej bohoslužbe v evanjelickom chráme v našom meste zišli veriaci kresťanských cirkví, ktoré pôsobia na území mesta. Spoločne sme prosili navzájom o odpustenie, múr sa rozobral a z tehál sa postavil kríž. Tým každý svoje kamene mohol premeniť na kamene obety ako súčasť kríža.

Zdroj: Katolícky týdeník

Ján F.

HORLIVÁ STARENKA (ČI MLADÁ DIEVČINA?)

Mária, Najsvätejšia Panna, poslušná Mojžišovmu zákonu išla si do Jeruzalema, do Božieho chrámu. Tam na teba čakal istý stariec, človek spravodlivý, múdry prorok. Svetlo mu zasvietilo v očiach i v duši; uvidel totiž Dieťa a rozpoznal v ňom Boha. Mária, mladá Matka a Panna, keď si vošla do svätyne, aby si Bohu obetovala svojho Syna, starý Simeon spieval.

Predstavujem si, ako veľmi si musela byť vzrušená. Uvažujem, o čom si vtedy rozmyšľala, už zvyknutá, že Pán sa ti prihovára. Predstavujem si, ako asi prebiehal obrad obetovania tvojho Prvorodeného Bohu a radosť, ktorú museli znásobiť slová, také výnimočné a dôležité, týkajúce sa Ježiša, ktoré vyslovil ten ctihodný mudrc a prorok.

Ale ešte čosi ostáva... Už skôr si videla starú Annu, prorokyňu, o ktorej hovoria evanjelisti. Tá chudobná a dobrá starenka, vdova od ranej mladosti, žila, aby slúžila Bohu. V dnešných časoch by to mohla byť jedna z tých starých nábožných žien, ktoré slúžia Cirkvi, mnohokrát nedocenené.

Vieme teda, že tá stará žena rozpoznala v tvojom synovi dlho očakávaného Božieho posla, vytúženého spravodlivými Izraela. Alebo je toto stretnutie dielom náhody? Nie, u Boha neexistujú

náhody. Anna postretla teba a Jozefa z vôle Najvyššieho a nemohla mlčať o tom, čo videla. Velebila tvojho Syna, hovorila o ňom svetu a ďakovala Bohu. „Hovorila o ňom všetkým, čo očakávali oslobodenie Jeruzalema.“ Hovorila o ňom spravodlivým, vtedajším svätým, tým, ktorí žili v nádeji napriek všetkej nádeji. Hovorila TEBE! Bola to ďalšia udalosť, ktorú si ty zachovávala v srdci, aby v ňom rástla viera.

Tá horlivá starenka sa stala apoštolkou; rozpoznala Pána v tvojom Synovi, predstavila ho iným, rozprávala o ňom, lebo bola vyslaná, aby oživila nádej. Ako dlho žila ešte Anna? To nevieme; pravdepodobne už nie dlho. Možno spolu so Simeonom prosila Boha, aby jej dovolil odísť v pokoji, lebo jej oči uvideli spásu

a slávu Jeruzalema. Nepochybne od stretnutia v chráme jej srdce patrilo tvojmu Synovi a jej ústa odvtedy mohli vyslovovať iba jedno meno: JEŽIŠ!

Mária, mladá Matka a Panna, chcem nasledovať tú mladú starenku, ktorá ťa stretla v chráme pred dvetisíc rokmi. Odo dneška chcem svetu hovoriť o Dieťati, ktoré sa narodilo...

In: Hector Muñoz, 36 modlitw z Maryja

Preklad J. Melková

ODPUSTOVÁ SLÁVNOSŤ SVÄTEHO PAVLA PRVÉHO PUSTOVNÍKA

V deň sviatku patriarchu Rádu sv. Pavla Prvého pustovníka sa konala v našej bazilike odpustová slávnosť, na ktorú sme sa pripravovali deväťdňovou pobožnosťou. Večerné homilie počas tohto deviatnika prednášal kaplán o. Konrad Blicharski OSPPE na tému Sv. Pavol Pustovník očami blahoslavenstiev.

Slávnostnú sv. omšu svojim spevom obohatil farský zbor Lumen. Po sv. omši nasledovalo tradičné osobné uctenie relikvie sv. Pavla Pustovníka.

Pri vstupe do baziliky čakala mládež, aby ako symbolickú spomienku na svätca už tradične ponúkali odchádzajúcim veriacim datle – potravu pustovníka Pavla.

Hneď na ďalší deň 16. januára sme si uctili sviatok Panny Márie, Kráľovnej pustovníkov. Oslavy podľa pavlínkeho liturgického kalendára zakončil sviatok bl. Euzébia Ostrihonského, zakladateľa pavlínov.

Veronika F.

Niektoré pamätné dni

- 30. januára 1727** – narodil sa ostrihonský arcibiskup, kardinál Jozef Batán (Batthyány), odporca reforiem Jozefa II., ktorý zrušil kontemplatívne rády v Uhorsku.
- 30. januára 1993** – bol vysvätený za biskupa Mons. Bernard Bober, košický arcibiskup metropolit.
- 31. januára 1722** – pred 295 rokmi zomrel v Marianke vo veku 58 rokov o. Alexander Máčaj OSPPE, ktorý pôsobil aj vo Vranove, autor prvej knihy kázni v reči ľudu.
- 2. februára 1917** – zomrel Jozef Kompánek, katolícky kňaz, homiletik, spisovateľ, národný buditeľ.
- 3. februára 1812** – narodil sa Jonáš Záborský, konvertita, kňaz, národný buditeľ, spisovateľ.
- 5. februára 1597** – umreli mučeníckou smrťou sv. Pavol Miki a 25 spoločníkov z Nagasaki.
- 9. februára 1892** – narodil sa Mons. ThDr. Eduard Nécsey, od r. 1948 do smrti r. 1968 apoštolský administrátor Nitrianskej diecézy.
- 10. februára 1787** – um. Karol František Palma SJ, titulárny biskup, historik Uhorska, spisovateľ.
- 11. februára 1703** – začal vo Vranove pôsobiť o. Augustín Hnatovič OSPPE, ktorý overoval autenticitu slzenia milostivého obrazu Vranovskej Panny Márie.

DOBRÁ NOVINA

„My traja králi ideme, šťastie, zdravie vám prajeme...“

Takto sa ozývalo každú decembrovú sobotu v Katolíckom kultúrnom dome. Koledníci tohtoročného 22. ročníka Dobrej noviny sa poctivo a zodpovedne pripravovali, aby počas sviatku Troch kráľov mohli roznášať zvesť o narodení Ježiška a pritom zbierať peniaze a pomôcť tak deťom v Afrike.

Počas našej prípravy sme sa spolu s deťmi stretávali a nacvičovali koledy a rôzne vianočné vinše. Každý mal svoju úlohu – jeden ako anjel, ďalší ako pastier alebo jeden z troch kráľov. Podľa úloh sme si vyrobili aj svoje kostýmy. Okrem toho sme sa počas našej prípravy viac dozvedeli o krajine a deťoch, ktoré budú našou zbierkou podporené. Rozprávali sme sa o Etiópii, kde sa už od roku 2009 podporujú rôzne projekty zamerané hlavne na pomoc postihnutým deťom. Skúšali sme sa vžiť do ich situácie a dokonca sme sa naučili aj pár slov v ich jazyku.

Takto pripravení sme mohli „vyraziť“. Hoci vonku teplomer ukazoval -15°C, nevzdávali sme to. Vidina prinášať radosť a pomáhať bola silnejšia ako mrazy. A tak o 14.00 hodine sa 17 koled-

níkov, rozdelených do troch skupín, spolu so svojimi šiestimi animátormi rozprchlí na všetky strany nášho mesta. Pre niektorých to bolo prvé koledovanie, pre iných to bolo po druhý, tretí, či dokonca jedenásťkrát. Najmladším koledníkom bol štvorročný Filipko.

Počas cesty nás silný vietor s mrazom poriad-

ne vyštípali, ale užili sme si aj mnoho zábavy. Keďže bolo veľmi klzko, nezaobišlo sa to bez menších pádov, ba kĺzanie využili deti pri presúvaní aj ako príjemnú zábavku. Silný vietor, ktorý fúkal, bral papierové koruny z hláv Troch kráľov, takže naša cesta sa dá vyjadriť aj vetou: „Pozor, koruna!“ Cestu sme si tiež spríjemňovali spievaním kolied a mávaním šoférom okoloidúcich áut a autobusov.

Najkrajšie však bolo vrúcne prijatie v rodinách a to, že sme mohli ohlasovať radostnú zvesť a vniesť úsmev a niekedy aj slzy šťastia do tváří ľudí. Rodiny, ktoré nás prijali, boli veľmi štedré a pohostinné. Ochutnali sme mnoho výborných koláčov a vypili veľa čaju, ktorý nás zahrial, za čo im patrí naša veľká vďaka.

Prvá skupina ukončila svoje koledovanie o 18.00 hodine, kedy sa vrátila do KKD, kde ich už čakala vyhriata miestnosť a teplý punč, ktorý pre koledníkov pripravili obetavé mamičky. Posledná skupina dorazila o 19.30. A všetci sme sa

Slovo na zamyslenie

Keď sa Boží Syn pre našu spásu stal človekom, vybral si rodinu, aby ukázal, že manželstvo a rodina sú súčasťou Božieho plánu spásy a majú významnú úlohu pre dobro človeka a ľudskej spoločnosti.

Sv. Ján Pavol II.

zdieľali so svojimi zážitkami, popíjali teplý punč, jedli perníky a sladké odmeny, ktoré sme si vykoledovali; a keďže ich bolo veľmi veľa, rozdelili sme si ich aj na domov. Nakoniec sme spočítali vykoledované peniaze a s dobrým pocitom, že sme pomohli, odchádzali domov.

Spolu sme vykoledovali 890 €. Dostali sme aj nejaké individuálne príspevky od rodín v sume 55 € a spoločenstvo Modlitbových zápas prispelo su-

mu 230 €, takže výsledná suma, ktorú sme poslali pre Dobrú novinu, je 1175 €.

Ďakujeme všetkým zúčastneným deťom, animatorom, rodinám, ktoré nás prijali, kňazom a všetkým, ktorí akýmkoľvek spôsobom pomohli pri našom koledovaní. Všetci sa už tešíme na ďalší, 23. ročník.

Klára Demčáková

POĎAKOVANIE ARCIDIECÉZNEJ CHARITY

Všade okolo sa hovorí o ťažkej finančnej situácii v našom štáte. Mnohí si však uvedomujeme, že sú okolo nás ľudia, ktorí sú na tom oveľa horšie a naša kresťanská láska nám hovorí, že im treba pomôcť.

Jednou z možností, ako pomôcť, sú aj pravidelné zbierky na diela Arcidiecéznej charity v Košiciach. V závere minulého roka sa v našej farnosti vyzbieralo 1189 €, za ktoré sa našej farnosti listom poďakoval aj samotný pán riaditeľ Ing. Cyril Korpesio.

Z našich prostriedkov budú dofinancované prevádzky Hospicu Matky Terezy v Bardejovskej Novej Vsi, oprava okien a kúpeľní v Krízovom centre pre matky s deťmi v Košiciach, zriadenie nových stacionárov v Snine a Bard. N. Vsi ako aj dovybavenie už existujúcich denných stacionárov.

Všetkým darcom sa chceme so srdca ešte raz poďakovať, tľmočiť im vďačnosť Arcidiecéznej charity v Košiciach a najmä všetkých tých, ktorí vďaka vašej štedrosti môžu o čosi dôstojnejšie niesť svoj životný kríž.

MYŠLIENKY SVÄTÉHO OTCA FRANTIŠKA

Rekapitulovanie dní uplynulého roka sa môže diať ako SPOMIENKA na fakty a udalosti, na momenty radosti či bolesti alebo ako ÚSILIE POCHOPÍŤ, či sme vnímali prítomnosť Boha, ktorý všetko obnovuje a svojou pomocou podporuje.

Vo chvíľach únavy a sklamaní nám Pánove slová pomáhajú pochopiť, či vkladáme naše sily do služby DOBRU. Niekedy je naša únava spôsobená vkladáním dôvery do vecí, ktoré nie sú zá-

sadnými, lebo sme sa vzdialili od toho, čo má skutočnú HODNOTU.

Prosme Pána, aby nám dal tri milosti: milosť ROZPOZNAŤ duchovnú neútechu, milosť MODLIŤ SA, keď budeme vystavení tomuto stavu neútechy a aj milosť SPREVÁDZAŤ osoby, ktoré zakusujú drsné okamihy smútku a duchovnej neútechy.

Franciscus

29. 1. – Ne: 4. NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ

31. 1. – Ut: Sv. Ján Bosco, kňaz; spomienka

2. 2. – Št: Obetovanie Pána. Hromnice; sviatok

3. 2. – Pi: Sv. Blažej, biskup a mučeník; ľubovoľ. spomienka, sv. Oskár, biskup; ľubovoľ. spomienka
Prvý piatok v mesiaci

4. 2. – So: Sv. Ondrej Corsini, biskup — *Prvá sobota v mesiaci*

5. 2. – Ne: 5. NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ

6. 2. – Po: Sv. Pavol Miki a spoločníci, mučeníci; spomienka

8. 2. – St: Sv. Hieronym Emiliani, zakladateľ rehole; sv. Jozefína Bakhita; ľubovoľné spomienky

10. 2. – Pi: Sv. Školastika, panna; spomienka

11. 2. – So: Panna Mária Lurdská; ľubovoľná spomienka — *Svetový deň chorých*

Liturgický kalendár

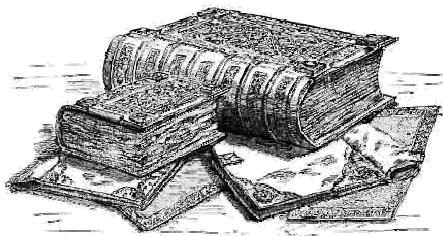
Z farskej matriky

KRSTY:

Matúš Miškovič, Katarína Miškovičová

POHREBY:

Agnesa Pusztaiová (86), Rudolf Taščic (89),
Mária Svoreňová (89)

OHLÁŠKY

Michal Kalman, narodený a bývajúci v Banskej Bystrici,
Jana Šeligová, narodená a bývajúca vo Vranove nad Topľou.

Ohlasujú sa prvý- a druhýkrát.

**Ak by niekto vedel o cirkevno-právnej prekážke,
pre ktorú by snúbenci nemohli uzavrieť sviatostné manželstvo,
nech to, prosím, oznámi na farskom úrade.**

OZNAMY

- Vo štvrtok 2. februára je sviatok Obetovania Pána. V našej bazilike bude dodatočná svätá omša o 8.00 hod. Počas všetkých svätých omší budeme požehnávať hromničné sviece.
- V piatok 3. februára je spomienka na sv. Blažaja, biskupa a mučeníka. Počas všetkých svätých omší budeme udeľovať tradičné požehnanie proti chorobám hrdla.
- V sobotu 4. februára pozývame na program prvej soboty. O 9.00 hod. bude fatimská ružencová pobožnosť o 9.45 bude svätá omša a po nej eucharistická poklona s Korunkou k Božiemu milosrdenstvu.
- V utorok 7. februára sa od 10.00 hod. otvoria brány Katolíckej univerzity v Ružomberku (KU) na všetkých jej štyroch fakultách — filozofickej, pedagogickej, teologickej a zdravotníckej. Všetci záujemcovia dostanú informácie o štúdiu na KU. Čaká atraktívny sprievodný program, napríklad vyskúšať moderovanie v rozhlasovom a televíznom štúdiu, absolvovať exkurziu v laboratóriách a ateliéroch, prezrieť poklady historickej knižnice atď.
- V piatok 10. februára pozývame na *Otvorené chvály*. Modlitebný večer začneme v našej bazilike svätou omšou o 18.00 hod. Po nej bude modlitba chvál a eucharistické požehnanie. Nezapadnite sa teplo obliecť.
- V sobotu 11. februára je spomienka Preblahoslavenej Panny Márie Lurdskej. Tento deň je zároveň Svetovým dňom chorých. Počas rannej svätej omše budeme vysluhovať sviatosť pomazania chorých. Pripomíname, že k tejto sviatosti môžu pristúpiť len osoby v stave posväcujúcej milosti, staršie ako sedem rokov, ktorí sú zároveň v ohrození života z dôvodu ťažkej choroby alebo staroby, alebo ktorých zdravotný stav sa od posledného prijatia tejto sviatosti zhoršil. Prosíme preto, aby ste naozaj zvážili svoj zdravotný stav a nepristupovali masovo k tejto sviatosti, pokiaľ to nie je skutočne potrebné.

Informačný bulletin

Vydáva Rímskokatolícka farnosť Narodenia Panny Márie vo Vranove n/T — Sever
Mariánske námestie 1496/127, Vranov nad Topľou.

Určené pre vnútornú potrebu farnosti.

Príspevky, návrhy, podnety nám zasielajte na: aib@bazilikavranov.sk
Redakcia si vyhradzuje právo v prípade potreby príspevky upravovať.